

ЗОРНИЦА.

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 6.

ЦАРИГРАДЪ, МАРТЪ 1870.

БРОЙ 3.

ПЪТЕШЕСТВИЕ ВЪТРЪ ВЪ КЪЩИ.

Отдѣленіе Първо.

(Посвѣдованіе отъ брой второй)

Въ едно студено врѣме ако ся отворятъ врата-та, топлый-тъ и влажный-тъ въздухъ отъ стаѣж-тъ излѣзва като една бѣла мъгла или пара, и ако студъ-тъ е много голѣмъ и въздухъ-тъ въ стаѣж-тъ е много влаженъ, то можемъ да видимъ като снѣгъ да ся дига, но обыкновенно снѣгъ става само на джамове-тъ на часъ-тъ когато вода-та захваща да замръзнува. Това става когато температура-та вѣнъ слѣзва най малко до петъ градуса отъ топлотѣръ-тъ Саниградъ. Въ замръзнуваніе-то вода-та става лѣдъ и тѣзи малки частичи отъ снѣгъ земаць видъ на звѣздвидни кристали отъ чудеснѣ красотѣ и на кои о много различни-тъ видове зачудватъ испытувателъ-тъ. *)

Много отъ тѣзи кристали не стигатъ до съвршенство. Това става отъ нередовнѣ-тъ температурѣ на стаѣж-тъ, понеже всякой пѣть като ся отваря прозорець или врата докарва нѣкое промѣненіе въ въздухъ-тъ. Когато стаѣ-та не е стоплена и не сѣдигъ вѣтрѣ, въздухъ-тъ има твърдѣ мелко влажъ и джамове-тъ сѣ покрити съ едикъ съвѣмъ тънкъ и лекъ покрывкѣ отъ снѣгъ или мразъ. Съ микроскопъ като испытани намѣрвани че тази покрывка е съставена отъ шестоугълни кристали или звѣздички, на които обыкновенно губатъ нѣкои отъ краища-

та си: нѣкои иматъ само три, други иматъ до седемъ, а пакъ много като сѣ были сгѣстени наедно не сѣ могли добръ да ся развѣятъ.

Тѣзи лѣдни кристали образуватъ единъ видъ листѣ, и всякакви привлекателни фигури щого не ся иска нѣкоя голѣма сила на въображеніе-то за да виднѣтъ по нѣкогажъ въ тѣхъ най хубавы-тъ изображенія на горы и полета, сѣ разновидни трѣвы и дървета. Като слѣдуваме упримченіе-то намѣрвани че наистияжъ тѣзи прозорци сѣ за малкый-тъ ни свѣтъ въ тѣзи стаѣжъ, както сѣ горы-тъ и поларны-тъ страны въ управленіе-до на общѣ-тъ температурѣ на свѣта.

Соба-та е горѣшій-тъ поѣтъ на стаѣж-тъ ни: когато ври вода-та за да ся прави кафе или чай, испареніе-то на вода-тъ ся прилѣзва на джамове-тъ подъ видъ-тъ на хубави листа. Сѣщо така и голѣмы-тъ теченія въздушны непрѣстанно доносятъ голѣмы количества воды до върхове-тъ на высоки-тъ планины и до поларны-тъ страны и ги пуцатъ тамъ подъ видъ-тъ на снѣгъ.

Слѣдъ като ви казахъ на направеніе-то коего земаць тѣза въздушны теченія въ стаѣж-тъ ни, нѣма вече да ви ся виднучудно че по доли-тъ джамове по напѣдъ ся полѣзватъ отъ други-тъ, освѣтъ като сѣ по дебели, или като има нѣкоя друга случайна причина за едно исключеніе отъ общо-то правило.

Двойни-тъ прозорци ся покриватъ отъ едикъ твърдѣ тънкъ росѣ, и твърдѣ на рѣдко ся замръзнуватъ. Това е защото

*) Вѣждо въ Год. 4-тъ на Зорницѣ-тъ и 20-тъ страница една картинка, която прѣдставя тѣзи кристали.

въздухъ-тъ що има затворенъ между два-та джанове не е изложенъ што да попива много влагъ, и са стоплюва толкозъ лесно колкото и са истудава.

Когато единъ силенъ мразъ много си продължава, тогазъ тази покривка отъ снѣгъ става по дебела и по непрозрачна, и тогазъ ся съгледва това което ся казва, лиефаніз, т. е. камъноявление, или онова явленіе което ся вижда въ многоцѣпни-тъ камъніе. Видѣлима-та площинува само чрѣзъ по тънки-тъ лѣдоче, и дѣто сѣтъ по дебелѣ затъпяватъ, кои по много и кои по малко, видѣлима-тъ.

Когато топлина-та отъ собѣ-тъ захваща да стоплава снѣгъ-тъ стопяваніе-то сѣдуча наопакъ отъ както е было замръзнуваніе-то т. е. замръзнуваніе-то е сѣдучало отъ долу на горѣ; но стопяваніе-то наченва отъ горѣ и полека лека сѣзва на долу. (Когато има завѣси (чердета) прѣдъ прозорець-тъ, тогазъ става исклученіе на това правило).

При стопяваніе-то снѣжни-тъ кристали въ прозорцы-тъ най напрѣдъ ся сливатъ въ единъ стѣкловиденъ и прозраченъ лѣдъ, който пакъ ни докарва на умѣ-тъ високи-тъ върхове на полярни-тъ планини, дѣто *гласіери-тъ* *) ставатъ въ подобенъ единъ начинъ. Лѣдны-тъ прѣчки, които висятъ отъ чирчевега-та на прозорець-тъ, правятъ единъ малкъ образъ на *стѣкловидни-тъ*, **) които ся намѣрватъ въ пещери-тъ. Най сѣтъ лѣдъ-тъ като ся стопи, тече въ *порои* и като пада долу на прагъ-тъ на прозорець-тъ прави *водопади* и *езера*, отъ които ще истекатъ и *ръчки* ако не прибързамъ съ снѣгъ глѣбъ или кърѣкъ да туримъ край на тѣзи наши географически уподобленія.

(Слѣдува)

*) *Гласіери* е име дадено на голѣми-тъ лѣди и грамади отъ лѣдъ, които ся натрупватъ въ долини-тъ на *Алпи*-тъ или други присноснѣжни планини, и постепенно сѣзватъ долу къмъ поле-то.

**) *Снѣгловидни* е име дадено на каменни-тъ прѣчки и стѣпнове които висятъ отъ тавани-тъ на нѣкои пещери. Вода-та, която тече отъ горѣ въ такива пещери, съдържа *саръ* и други рудни вещества, и като иши отъ тѣзи каменіе тя остави частъ отъ тѣзи вещества и така сѣдѣ прѣче тѣзи каменіе ся продължаватъ на долу и растатъ сѣщо както лѣдоче-тъ (шурурки или похързави) които висятъ отъ стѣнъ-та на канѣ-тъ въ зимно врѣме.

огнепоклонници.

Огнепоклонници-тъ, народъ произлѣзълъ отъ древни-тъ Персины, и който едва днесъ ся счита до 100 хиляды души, распрѣснати сѣ въ нѣкои страны Персійскы и Индійскы, и въ Персійскъ повечето живѣять при Персійскый тѣ заливъ и въ пустини-тъ Кирманійскъ, а най вече въ области-тъ Гезъ и Кирманъ; а въ Индіѣ при рѣкъ-тъ Индъ и въ область-тъ Гузератъ, а нѣкои и въ Суратъ, градъ въ който става твърдѣ голѣма търговія.

Този народъ ся е истрѣбилъ отъ Моавитяни-тъ които ги твърдѣ много мразятъ. Въ Индіѣ огнепоклонници-тъ ся выкатъ *Царси*, отъ ветхо-то име *Перси*; но въ Персійскъ ся выкатъ *Кеуранъ* или *Кеури*, име което ся производи отъ арапскъ-тъ рѣчь *кауръ*, и значи невѣтрикъ. Персины-тъ обаче выкатъ огнепоклонници-тъ и *Атеш-перестъ*, тожезначителна на огнепоклонникъ.

Огнепоклонници-тъ не сѣ доброзачни, ни бѣли като другы-тъ Персины служители Моаметови; здрави ся обаче и сѣ добръ растъ. Жены-тъ имъ иматъ зракъ красномаслиненъ и чернъ, който може да става отъ бѣдность-тъ имъ, защото характеръ-тъ на лице-то имъ е доволно добръ. Мажіе-тъ иматъ брады и дългъ косъ, и носятъ ежсы и тѣсны антери, и нѣкаквы капаци отъ козиня които приличатъ на Европейскъ паларіи. Краска-та на облѣкло-то имъ бива най много бозава, или оназъ като на сухъ листъ. Облѣкло-то на жены-тъ нѣма никаква хубость. Колкото Персины-тъ мажіе и жѣны ся видятъ че обичатъ хубавы и чисти дрѣхы, толкозъ огнепоклонници-тъ небрежатъ хубави-тъ и чистотѣ-тъ. Общо дрѣхы-тъ на Огнепоклонници-тъ приличатъ много на дрѣхы-тъ арабскы.

Въ Персійскъ Огнепоклонници-тъ ся називатъ земледѣлци или работници. Правятъ тканія отъ козинъ, кылны, капаци, и сукна много тънки и гладкы въ осязаніе-то като паларіи-тъ отъ касторъ и сѣ много лѣскави. никой отъ тѣхъ не сѣди празенъ, но и никой не ся упражнява въ търговіѣ или въ красны-тъ художества. Най голѣмо-то имъ искусство е земледѣлство-то, което глѣдатъ не само като полезно и отъ всичко най незлобиво, но и като священно и благородно. Земледѣлство, казватъ тѣ, Богъ высочайшій обича, и

други-тъ по долини богове го обичать повече отъ всяко друго искусство челоѳическо, и го дарявать съ изобиліе.

Тѣзи дрѣвни Персеяни сѣ челоѳци много кротки и престодушни и живѣхътъ много жирно подѣ начальство-то на по стары-тъ си, които си поставать сѣдѣи подѣтвердени отъ Персѣйско-то правителство. Огнепоклонници-тъ пѣхътъ вино, и ядѣтъ всякакво мѣсо и отъ всякаквы рѣцѣ заколено или готвено по говеждо мѣсо не ядѣтъ. Отбѣгнувать обаче съобщене е-то съ други народы и най вече съ Моаметанцы които гы твърдѣ прѣзирать и мразятъ. Вѣроисповѣданіе-то имъ не дава да имагъ двѣ или повече жены, нито имъ дава воля да се оставятъ за каквы годе причинѣ. Напоследѣкъ сѣ станали важны издирвація отъ народописатели-тъ Европейцы за религій-тъ на огнепоклонници-тъ или на масдеизмъ-тъ на който основатель се мысли Зороастръ.

СЛОВА ЗА ДѢЦА-ТА.

Слово първо.

(Послѣдованіе отъ брой второй).

Но грѣхъ-тъ е срамотенъ и поради доши-тъ дружина при които ны возвежда. Когато нашій-тъ Спаситель бѣ на свѣтъ-тъ Той казалъ, "Койго струва грѣхъ робъ бива на грѣхъ-тъ." Колкото знаемъ ний сега Сатана бѣ нѣи първий-тъ койго съгрѣши. Той е отецъ на грѣхъ-тъ. Ако смы робіе на грѣхъ-тъ, то смы робіе и на Сатанѣ. Може ли да бѣде нѣщо по бесчестно отъ това? Знаете че въ голѣмы нѣкои градища злодѣйци-тъ сѣ затворени въ единъ голѣмъ тѣмнища дѣто сѣ принуждени да носятъ единъ особенъ видъ шарены дрехы. Свързани сѣ единъ за други съ веригы и наказания да мегать улицы-тъ. Ты си видалъ, да речеть, едно врѣме единъ пріятель слученикъ, сымъ на единъ почтенъ и ученъ лѣкаръ; но тойзи сымъ быгъ непокоренъ и побѣгналь отъ дома си и отъ много врѣме не си го виждалъ. А като ходишь нѣкой день изъ градъ-тъ видишь единъ чегъ отъ тѣзи оковани злодѣйци и като приближишь при тѣхъ видишь между тѣхъ тогози прѣдшній си пріятель и другарь — осѣденъ за злодѣяніе и такъ вързанъ за тѣзи найдоши прѣстѣльници! Много се ужаса-

ванъ и се наскърбяванъ и казванъ въ себе си. "Каква една срамота, какво едно бесчестіе за него да се намѣрва въ таквази дружина!" Грѣхъ-тъ бѣше що го бѣ довелъ до таквозъ едно положеніе.

Знаете, дѣца, че Сатана и зли-тъ духове които сѣ при него сѣ Божин-тъ осѣдени злодѣйци. Евангеліе-то ни казва за тѣхъ че Господь гы "варди въ вѣчны врьски отдолу подѣ мракъ-тъ, за сѣдѣтъ на великій-тъ день." (Иуд. Ст. 6). Всичкы които имъ съизволявагъ, и тѣ ще бѣдѣтъ вързаны съ тѣхъ наедно, и ако смы въ дружинѣ-тъ на Сатанѣ доде смы въ този свѣтъ, то въ онзи свѣтъ трѣба до вѣка да оставаме при него. Има едно мѣсто въ Евангеліе-то дѣто се говори за това, което прави да ми настрѣхавътъ космы-тъ всякой патъ когаго го прочитамъ. То е въ двадесетъ и петъ-тъ главѣ отъ Матвеа и четырѣсетъ и първий стихъ, дѣто Спаситель-тъ нашъ говори за страшный-тъ сѣдѣ. Сѣдѣя-та е сѣдѣль на свѣтлый-тъ си прѣстолъ, святи-тъ негови ангели стоатъ наредѣни изоколо. Всичкы-тъ народи сѣ съборни прѣдъ него. Отъ десно му стоатъ праведни-тъ, спрѣчь, онѣзи които сѣ го обичали и сѣ му слугували. Той гледа къмъ тѣхъ благосклонно, и нѣтъ казва, "Елате, вы благословени отъ Отца моего, наследуйте царство-то приготвено за васъ отъ създаніе міра." Отъ лѣвъ-тъ му страши стоатъ лукави-тъ т. е. онѣзи които сѣ съизволявали на грѣхъ-тъ и сѣ слугували на Сатанѣ. Сѣдѣя-та си обраца къмъ тѣхъ съ единъ страшенъ погледъ и казва: "Идѣте отъ мене прокѣти, въ огонь-тъ вѣчный, приготвени-тъ за дяволъ-тъ и за ангелы-тъ негови." Каквы страши дуимъ. Да бѣдѣтъ до вѣка заврѣни наедно съ дяволъ-тъ и неговы-тъ ангелы! Какво едно бесчестіе!

Его три-тъ причины защо не трѣбва да съизволимъ на грѣхъ-тъ. *Първо зашто кто почевель единъкъ мѣхно можель да се спремъ; второ, зашто е много опасно, и трето, зашто е много бесчестно.*

Любезны мои дѣца, заключеніе-то въ умъ-тъ ни което правимъ при свършваніе-то на това наше словце, е това: Има двѣ нѣща които сѣ нужды за вѣщца ни.

Тръба ти прощеніе за грѣхове-тъ който вече сторихми. Веница сме грѣшили. Най първо-то нѣщо което искаме е прощеніе. Само единъ има който огнѣма грѣхове; той е Исусъ Христосъ. Той за това дойде на свѣтъ-тъ. Той быде прикованъ на кръстъ-тъ и пролѣ свѣтъ-тъ си кръвь за това. Тѣй Евангелие-то ни казва че "Кръвь-та на Исуса Христа очисти ни отъ всякой грѣхъ." Ако пакъ нѣма ний ся покаемъ заради грѣхове-тъ си и молимъ Бога заради не-то и достоинство-то Исусово да прости грѣхове-тъ ни, тѣ ще бѣдѣтъ простени. Той ще ги изглади изъ книгъ-тъ си и нѣма вече да ся поменувать противъ насъ до вѣка. Това нѣщо ни трѣба, да търсимъ прощеніе.

Друго-то е за напредъ да отбѣгваме отъ грѣхъ-тъ.

Едно момченце рекло на сестра си, "Азъ искамъ такъвъ сърдце дѣто да мож да гледамъ грѣхъ-тъ право въ очи и да му река, "Махни ся отъ мене."

Сестра му рекла, "така е братче, но ще едно нѣщо ти трѣба; трѣба да и-дѣши Божіи-тъ очила за да видишь грѣхъ-тъ и да го познаешъ когато дохожда, защото той не ся показва изъ вънъ всякога какъвто е."

Това добро момче, имало въ умъ-тъ си мисль, библия-тъ. Защото библия-та е като очила, и помага ни да виждаме нѣща-та какъвто сѣ, и както Богъ ги гледа. Библия-та показва намъ що е грѣхъ и какъ да ся обходимъ къмъ него.

Прѣдъ моиж-тъ клещъ има едно младо дърво, има едно и прѣдъ врата-та на отсрещный-тъ ми съездъ. Единъ пролѣтъ дѣтъ тѣзи дървета цвѣтеха много хубаво. Листа-та имъ бѣхъ много пълны и зелены; но подиръ малко ся появилахъ тѣзи дълги черни червеи, които правятъ голѣма повредъ на млади-тъ дървета. Единъ денъ като излѣзвахъ изъ къщи ся поспрѣхъ да погледамъ дърво-то си и нахѣрихъ се червен-тъ бѣхъ ся навѣдлин съ хыляды по него. и за три, четири дена щѣхъ да го довършатъ. "Охъ," рекохъ азъ, "това не бива." Влѣзняхъ у дома та донесохъ отъ тамъ единъ столъ и ся качихъ на него, и съ единъ прачкъ отчекнахъ и истребихъ всички-тъ червеи. Така отървахъ дърво-то. Всяко лѣто туй дърво ся разселенѣва добръ и дава ми

сѣмъкъ и плодъ. Съездъ-тъ ми остави червеи-тъ на негово-то дърво та исподохъ всичко що бѣ зелено на него, и съездъ малко дърво-то изсъхъ, и сега всякой пѣтъ когато гледамъ неговы-тъ голы, черны и мъртвы клонове земамъ единъ добръ урокъ. Бижда ми ся като че нѣкакъ мя увѣщава колко е важно, щомъ ся яви грѣхъ-тъ да му станемъ на противъ. Както бѣхъ червеи-тъ за оно-ва дърво така бивають грѣхове-тъ за душъ-тъ. Молимъ ся Богу да можете да видите грѣхове-тъ си щомъ ся явятъ, и да ся постараете тозь часъ да ги отмахнете.

Силе мой, ако грѣшци-тъ поискатъ да тя примамитъ да не съизволимъ.

МОЛИТВИ-ТЪ НА ДѢЦА-ТА.

Много пѣти желаяхъ да вы гледаехъ, кога бѣхъ болѣвъ, като ся молите Богу, и да ви ся моля да ся помозите и за мене. рече единъже едно Африканско дѣте на единъ священнопроповѣдникъ, когото бѣ отишло то да посети като ся придигнахъ той отъ болѣсть-тъ си.

Но той реклъ, вѣрвамъ че ся моляше ты самъ. Да, отговорило дѣте-то. А какъ ся моляше ты? попыталъ го пакъ священнопроповѣдникъ-тъ. Просяхъ отъ Бога така както просяци-тъ просятъ млыстынѣ отъ майкѣ ми.

Друго дѣте около шесть години на възрасъ, казало единъже на майкѣ си, че като ся моли усѣща че сърдце-то му ся разговаря съ Бога.

Едно момиче на четири години попытано защо ся моли Богу, моляхъ ся, отговорило, защото знаехъ че мя слуша, и обыча да казвамъ Нему нужды-тъ и желанія та си.

А отъ дѣ знаешъ че ты слуша Богъ? попытали го пакъ.

Знаехъ, рекло, като турила рѣкъ на сърдце-то си, защото усѣщамъ туй нѣщо което ми казва че Богъ мя слуша.

"Оставѣте дѣца-та," рече Господъ нашъ, "да дохождатъ при мене, и не имъ забраняйте, защото на такъвъзъ е царство-то небесно." Лука 18; 16.

— Прави добро на неприятеля си, за да ти стане пріатель.

— Прави добро на пріателя си за да ти остане за вынѣгы пріатель.

ПРИЛЪЖНО-ТО КОВАЧЕНЦЕ.

Гледайте, дѣла, на този образъ. Виждате ли това момченце? Знаете ли какво прави? Види се че стои въ единъ ковачницѣ. Тамъ видите огнище-то и чукове-тъ и клещи-тъ и други ковачки орудия; но момченце-то какво държи въ рака? Книга. Виждате колко ѣх опазва да ѣх не окурливи съ почерилни-тъ си рацѣ като чете въ неѣх.

Ако поимта нѣкой; Що трѣба книга на едно ковачко чираче? Быва ли ковачъ да знае книга? Сега азъ да ви отговорѣхъ. Мислѣте малко: Има ли художество или заниманіе дѣто не ползува художникъ-тъ да знае да чете и да пише? Нѣма.

Това дѣте което видите въ картинкѣ-тъ, ако и да е сиромашко е принудено да работи вмѣсто да ходи въ училище-то, не мисли че за него нѣма срѣдство за учение, но прилѣжава споредъ врѣмето си да ся учи само, и тука го видите като чака масторъ-тъ да дойде, чете въ книга-тъ си за да научи нѣкой полезенъ урокъ.

Ако слѣдва той тѣй за нѣколко години додѣ му ся свърши врѣме-то за кое-то да работи, да стои при масторъ-тъ

а послѣ отвори своѣхъ ковачницѣхъ, да видете какъвъ ковачъ ще стане той, и какъвъ чиста и искусна работѣ той ще може да извади. Други-тъ негови свърстници чирачета, които сега казватъ: "Нѣма да станѣ азъ нито понѣ, нито даскалъ, нито търговецъ, но ще съмъ *ковачъ*, и за това не трѣба да знаѣхъ да четѣ," и така като казватъ, отпущатъ ся на игра щомъ ги остави масторъ-тъ ичѣ, да видете подиръ десетъ години дѣ ще бѣдѣтъ тѣ и какъвъ работѣ ще вършатъ. Ще ги видите въ циганскѣ-тъ махала, сѣднали долу на земѣ-тъ, по Азиатскѣ-тъ модѣ, и првѣтъ нѣкаквы пирони или халки, но всичко отъ сѣщѣ-тъ простѣ направѣ какъвто сѣ правили цигани-тъ прѣди дѣхъ хиляды години на самъ безъ никакъвъ успѣхъ, безъ поправаніе и безъ напрѣдуваніе. Какъвто сѣ видѣли отъ масторы-тъ си едва толкозъ знаѣтъ и за повече не мислятъ.

Този който чете книга нѣма да стане такъвъ ковачъ. Той ще работи и съ умъ-тъ си и съ рацѣ-тъ си. Като чете въ исторіѣхъ-тъ на свѣтъ-тъ и ся научава какъ мнозина челоѣци славни зарадъ учение-то си и за списанія-та си были художници и съ рацѣ сѣ работили, той усѣща въ душа-тъ си тѣзи благородны влѣхновения и той казва: "Какъвто сѣ правили други, и азъ мога да направѣхъ; азъ ако съмъ сиромашъ, и тѣ бѣхъ сиромаси." Като чете за прочутый-тъ Американецъ ковачъ Барритъ, сынъ на единъ сиромашъ кърнакъ, ученикъ при единъ ковачъ, и безъ да ходи въ училище-то но между работаніе-то си научилъ да чете и да разумѣва добрѣ почти всички-тъ Европейскы язицы, при това още и Старо-грѣцкы, Латинскы и Еврейскы, той казва: "И азъ да научѣ нѣщо споредъ сила-тъ си, който Богъ ми е далъ."

Като чете за различни-тъ изобрѣтенія и искусны-тъ машини, и че челоѣци-тъ които сѣ ги измыслили были сами работници, завали ся въ него желаніе-то и той да извади нѣщо полезно, и да уреди нѣкой машинѣ чрѣзъ който да накара водѣ-тъ или огнь-тъ, или вѣтрѣ-тъ или пакъ нѣкой добытъкъ да върши тежкѣ-тъ работѣ вмѣсто челоѣкъ. За това Богъ му е далъ този умъ. Но този който само съ рацѣ работи, а съ умъ-

тъ си не работи, не оцѣнява челоуѣчскій трудъ; на него е все равно работѣ-тъ кой върши, челоуѣкъ ли, скотъ ли, и така той прави себе си равенъ сътъ скотове-тъ.

Но още по голѣмо едно зло има. Този който не почита умственни-тъ прѣимущества на челоуѣка, той нѣма да почита нито душевни-тъ му способности. Негови-тъ мысли не сѣ за Бога, за душѣ-тъ, за вѣчно блаженство отъвѣдъ гробъ-тъ и страшний съдъ Божій прѣдъ когото трѣба всица да ся явимъ и дадемъ отвѣтъ за дѣла-та които сме сторили. Тѣзи сѣ высоки за него мысли. Той мысли що да яде, що да пие и твърдѣ малко повече.

Ако падне тазъ картинка въ рѣцѣ-тъ на нѣкое Българче, чираче, който има желаніе за науки но мысли че не ще може да ся научи защото нѣма кой да го прати на училище-то, желалъ быхъ да му кажъ, "Не дѣй ся отъзѣва, но прилѣжавай. Почитай занаятъ-тъ си и изучи го добръ. Имай честолюбіе съвършенъ масторъ да станешъ. Обработвай умъ-тъ си. Надѣвай ся на Бога, моли ся на Него, и имай Негово-то свято слово като правило въ животъ-тъ си. Това направя и ще бъдешъ почитанъ, благополученъ и полезенъ."

КОЛКО СГРУВА НЕВѢЖЕСТВО-ТО.

Невѣжество-то плаща толкозъ данѣкъ, колкото никогы не си е въобразилъ никой отъ челоуѣци-тъ. Тѣй за примѣръ Георгій работи за петъ гроша на день, като Іоаннъ зема петнадесеть, а Константинъ двадесеть и петъ, защото Георгій е съвсѣмъ неученъ, а Іоаннъ защото знае само да чете и да пише, а Константинъ прѣимналь училище-то и има поватіе отъ языкъ-тъ си и отъ разны полезны науки.

Сега ако сълѣтнешъ годишный-тъ доходъ на тѣзи трима-та млади ще намѣришь че първый-тъ загубва всякъ годишъ или зема 3600 гроша но малко отъ вторый-тъ и 7200 но малко отъ третій-тъ: а вторый-тъ 3600 но малко отъ третій-тъ. Колко е доволно това количество да даде лесныхъ за добро живѣніе на едно домородіе, и вѣнчко-то това количество заради невѣжество-то! О, колко жестокъ бирникъ е то! но сравнително

малко сѣ още, и между образованы-тъ народы, които разумѣватъ и припознаватъ тѣзи истинѣ.

Ако искате вы, малки мои прѣатели, когато станете мѣжѣ да ся избавите отъ този тежкъ и жестокъ биръ, постарайте ся сега, додѣ сте малки, да придобете нужды-тъ званія за добро живѣніе и благоденствіе. А най вече постарайте ся да придобете онова званіе коего уиудрява челоуѣка на спасеніе съ вѣрѣ въ Исуса Христа, защото, ако струва толкозъ скѣпо невѣжество-то за свѣтски-тъ работы, невѣжество-то заради духовны-тъ ще има като невзбѣжно слѣдствіе прѣвращеніе-то и погубваніе-то на безсмъртны-тъ душѣ.

СВѢТЪ КЪМЪ МОМЧЕТА-ТА.

Знаменитый-тъ священнопроповѣдникъ въ Америкѣ Хенри Уардъ Бичръ казва така: —

"Безякога когато видѣхъ нѣкого да прави нѣщо, азъ го гледамъ добръ и внимавамъ какъ го прави, защото кой знае може да стане нужда нѣкога азъ само-то да правѣхъ за себе си. Единъжъ вѣтухъ прѣзъ едно широко поле дѣто нѣмаше села никакъ. Ковъ-тъ ми захванъ да куца защото бѣ хвърлилъ петало. Най сетѣй дойдохъ на кръстопѣтъ-тъ дѣто имаше една ковачница, но ковачъ-тъ го нѣмаше. Повыкахъ женѣ-тъ на ковачъ-тъ и испросихъ позволеніе да запаляхъ огонь въ огнище-то за да ковъ конь-тъ си дамъ. Тя ми каза, "Ако знаешъ кови го." Запалихъ огонь, нажегохъ петало-то, изрѣзахъ и очистихъ добръ конь-то на конь-тъ, изосрихъ гвозди-тъ и ги вскрывахъ малко на край за да ся ударятъ вѣнъ а не вътрѣ въ месо-то и така свършихъ работа-тъ си. Когато стигнахъ въ село-то отидохъ право при единъ ковачъ и му заръкахъ да ковъ конь-тъ сега както трѣба. Той погледнъ петало-то, тогазъ и мене погледнъ и ми каза, "Ако си ты направилъ това трѣба ковачъ да станешъ и само това художество да слѣдувашъ.."

Това бѣше за мене най голѣма хвалса, но азъ не быхъ зналъ какъ да ударѣхъ петало на конь, ако не бѣхъ внимавалъ добръ другы-тъ г

виздалъ да работя

Навкнувай-

чи-тъ които Богъ ви е далъ да съгледвате какъ ся извършватъ тѣзи полезны нѣща. Да ли нѣма момчета които сто пѣти сѣ виждали ковачъ да кове конь, а пакъ не зиватъ въ едно петало колко гвоздѣи ся туратъ.

да ли иматъ дѣца-та нуждѣ отъ водителъ.

Взрастни-ти иматъ по голѣмъ нуждѣ, защото много пѣти падагъ въ много стѣгрѣшеня. Дѣца-та обаче, невинны-тъ, незлобны-тъ дѣца, не ся ли види да иматъ потребѣ отъ нѣкакъвъ водителъ?

Явно че иматъ; защото освѣтъ че ся раждатъ съ раслѣбно и грѣшно естество, ако ги оставятъ родители-тъ нѣтъ на волѣж-тъ нѣтъ, ще порастатъ и ще останѣтъ подобны на другы-тъ челоуѣци на този свѣтъ.

Ако не земагъ Исуса Христа като свой водителъ, ще заблудатъ слѣдъ малко въ лошы пѣтища, и ще правятъ лошы работы. Азъ знаѣмъ едно малко дѣте, което не е още напълнило двѣ години на възрастъ-тъ си, но съ всичко туй ся гледа доста голѣмо споредъ щѣние-то и рѣшеніе-то си. Ако не му харесва нѣщо, рыта, выка съ голѣмъ гласъ и плаче. Не знаѣмъ, да ли е доста голѣмо щото да знае да ся обхожда по добръ; но за това съмъ извѣстенъ че въ сѣрдце-то си има гнѣвъ и ярость, които мъчно ще може да искорени, ако ги остави да порастатъ наедно съ него, до гдѣ стане мъжъ.

И всички-тъ другы дѣца, колкото съмъ позналъ до сега, показватъ на врѣмена, ако не всякогы, бѣлѣзи на вътрѣшно раслѣбіе; и показватъ го едни по еднѣ начинѣ, а другы по другъ; нѣ всички-тъ иматъ нуждѣ да ся отърватъ отъ него.

Виждамъ съмъ много малки дѣца които сѣ показвали раслѣбность-тъ на сѣрдце-то си съ разны начины, едни да не слушатъ майкы-тъ си, другы да лѣжатъ учителя-тъ си, другы кога играятъ да ся каратъ, другы да крадатъ, другы да лѣжатъ, другы да попрѣжатъ, другы да бѣгатъ отъ училище-то, другы да ся прѣвнраратъ съ слученицы-тъ си, другы да мѣчатъ немилостиво животны-тъ, да ся присмиватъ на бѣдны-тъ и да закачатъ слѣсны-тъ, да хвърлятъ камъніе върхъ птицы-тъ и да развалятъ гнѣзда-та нѣтъ и да ловятъ птичета-та нѣтъ и пр.

Виждамъ съмъ малки-тъ дѣца да правятъ много таквызы работы, и знаѣмъ че никога не бы ги правили ако бы имали добро сѣрдце, както имаше Христосъ, и както иматъ онѣзи, които трѣсятъ добро-то сѣрдце съ врѣме отъ Христа.

Четохъ за едно малко дѣте Индійче, което отишло нѣкога слѣдъ одного священнопроповѣдника въ градижъ-тъ и му ся молило да го похристіани. Знаете ли защо му ся е молило онуй Индійче да го похристіани? Защото е осѣщало че е имало раслѣбно сѣрдце и е искало да го промѣни и да го направи по добро.

Боѣмъ ся, че дѣца-та иматъ най на прѣдъ много лошы сѣрдца, и колко раслѣбитъ на възрастъ, толкозь по лошы и по раслѣбны ставатъ. Струва ми ся че иматъ голѣмъ потребѣ за водителъ да ги тури най на прѣдъ въ добрый тѣ пѣтъ и послѣ да ги води, щото да не заблудаватъ много далечъ въ грѣхъ-тъ, и такъвъ водителъ освѣтъ Исуса Христа другъ нѣма.

ЛЮБОпытенъ часовникъ.

Еднѣтъ Американецъ часовникаръ (сатхатчія) направилъ еднѣтъ часовникъ на който турилъ име астрономическый и който работи 367 дни безъ да има пуждѣ да ся курдисва: а е направенъ тѣй щото показва часове-тъ и минуты-тъ на день-тъ, день-тъ на мѣсець-тъ, частъ-тъ на изгрѣваніе-то и на захожданіе-то на сѣнце-то и на лунѣ-тъ, четвърти-тъ на лунѣ-тъ, морскы-тъ приливи и отливи, зодіи-тъ, подъ които влази сѣнце-то и луна-та и прч.

Толкозь естни станѣхъ сега домашни-тъ часовници въ Америкѣ, щото съ двадесетъ гроша може да ся купи нѣкой за у дома.

Що да даваме.

Сѣрдца-та ся Богу. Прит. 23; 26.
Слава и хваленіе Нему. Пс. 96; 7, 8.
Тѣла-та ся като жрѣвѣж живѣ. Римл. 12; 1. Богъ обыча онѣзи които доброволно даватъ, и по блажено е да дава нѣкой нежели да прѣима. 2 Кор. 9; 7.
Дѣланія 20: 35.

Що да пазимъ.

Сѣрдца-та съ голѣмо пазеніе Прит. 4; 23.
Повелѣнія-та Божіи. 1 Іоан. 3; 24.
Истинѣ-тъ. Прит. 23; 23.

Добръ съвѣсть. 1 Тим. 1; 19.
Языкѣ-тъ си отъ зло-то. Псал. 34; 13
Себе си неосквърнены отъ свѣта. Я-
ковъ 1; 27.
Свята недѣля. Исх. 20; 8.

МАТЕМАТИЧЕСКИ ВЪПРОСИ.

1. Единъ бакалинъ който употрѣбыва
кхлони (не кантары), иска да знае кол-
ко *разни теглилки* му трѣбватъ за да
може съ едно тегляніе да прѣтегли отъ
еднѣ окъ до 122 окы. За тѣзи работъ
колко сѣ теглилки-тъ безъ които не мо-
же; сирѣчь, колко парчета ще има, и на
всякъ теглилка колко ще бѣде тежи-
на-та?

На това питаніе има два отговора, е-
динъ-тъ когато е позволено да ся тур-
ратъ теглилки и при онова що ся тегли,
и другъ-тъ когато само отъ еднѣ-тъ
странѣ ся тура теглилка. Кои сѣ два-
та отговора? (Тегляніе-то бѣва на цѣ-
лы окы и не съ части отъ окъ-тъ).

РАЗНЫ СВДѢНІЯ.

— Въ годинѣ-тъ 1869, 760 милиона
писма минѣли прѣзь пощѣ-тъ на Съ-
единены-тъ Държавы въ Америкѣ. 40
милиона повече отъ колкото въ другѣ
годинѣ. Споредъ народонаселеніе-то па-
дуть по 20 писма на всякой мъжъ, же-
нѣ и дѣте въ всякой-тъ народъ. Цѣ-
на-та за едно писмо тамъ е еднаква
(30 пары) за всякъдѣ вѣтрѣ въ Дър-
жавы-тъ.

*Лѣшело (чехенто) за камък и же-
лѣзо.* Едно смѣшеніе като тѣсто отъ Гли-
серина и Ливаржъ (грѣцки ливаргиростъ,
тур. мурдесенкъ) прави едно много яко
лѣшело за присѣдияваніе-то на слома-
но желѣзо или камъкъ. Употрѣбыва ся и
вмѣсто куриумъ за да ся укрѣпятъ же-
лѣзны паризици и другы таквызи въ ка-
менны-тъ основанія. Много скоро ся у-
ягчава слѣдъ праваніе-то и за това пра-
ви ся само когато ся иска за работъ.

— Чай-тъ ся е употрѣбилъ въ Ан-
глиѣ като питіе най напредъ въ л. 1698.

— Сърдце-то на чловѣка бѣе 92,160
пяти въ 24 часа.

— Онова косто мыслишь да не е до-
бро у съедѣ-тъ ти, гледай самъ да го
не правишь.

— Вѣра е много добро оражіе, по
много лошо покрывало.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

МЛАДОСТЬ-ТА.

1

О, колко е безцѣнна младость-та!
Безцѣненъ е младенческий животъ.
Прѣдъ насъ отвара той врага
За всякъ честитъ ниотъ.
О, колко е безцѣнна младость-та!

2

О, колко е полезна младость-та!
Див-тъ ѣ сѣ всеблагы извори
И вничка-та ѣ пълнота
Е редъ отъ бисеры.
О, колко е полезна младость-та!

3

О, колко е лъстива младость-та!
Окражена съ безброй опасности,
Тя подъ лъстивѣ красотѣ
Покрива купъ бѣды.
О, колко е лъстива младость-та!

4

О, какъ ся изминува младость-та!
Прѣлѣтва тя съсъ вѣтрены крыла,
И бърже иде старость-та
Съсъ дряхлы вѣмена.
О, какъ ся изминува младость-та!

5

Пазѣте, о вы млади, младость-тъ!
Трудѣте ся съ усилѣхы най добры
За честь и слава истинскѣ
Коя во вѣкъ стонъ:
То е за васъ наука най свята.

Ив. А. Т.

— Улицы-тъ въ градъ-тъ Лондонъ
яко бѣхъ ся всички съединили въ еднѣ
станѣли бы една улица 3000 миль дългъ;
сирѣчь колкото отъ Англиѣ до Америкѣ.
Градъ-тъ покрыва повече отъ 2,500 у-
врата (донуна) земѣ.

*Зорница-та ся издава всякой мѣсецъ.
Цѣна-та на годишно-то спомощество-
ваніе е, За въ Цариградъ 5 гроша.
За на вѣкъ съ пощѣ 10 гроша.
Писма-та и спомоществованія-та
да ся отправятъ до Г-на А. А. Лонга,
Редактора, у Джамлъ-ханъ въ Цариг-
радъ.*

Въ печатницѣ-тъ на А. Минвоіана у Джамлъ-ханъ.